

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/sledztwa-i-lustracja/sciganie-zbrodni-przeciwko-nar/akty-oskarzenia/211125,423-Akt-oskarzenia-przeciwko-Andrzejowi-B.html>
02.03.2026, 10:24

423. Akt oskarżenia przeciwko Andrzejowi B.

13.12.2024

W dniu 2 grudnia 2024 roku Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu we Wrocławiu skierowała do Wojskowego Sądu Garnizonowego we Wrocławiu akt oskarżenia przeciwko byłemu prokuratorowi Wojskowej Prokuratury Garnizonowej we Wrocławiu – Andrzejowi B.

Prokurator zarzucił oskarżonemu, że jako prokurator Wojskowej Prokuratury Garnizonowej we Wrocławiu, w styczniu 1982 roku wydał postanowienie o tymczasowym aresztowaniu na okres trzech miesięcy Aliny M., Wojciecha B. i Adama Ch., zarzucając im sporządzanie, przechowywanie i kolportowanie biuletynów i ulotek NSZZ „Solidarność”, mających zawierać fałszywe wiadomości o sytuacji społeczno-politycznej w kraju po wprowadzeniu stanu wojennego, osobach internowanych, działaniach wojska i milicji, które „godziły w gotowość obronną państwa” i mogły wywołać „niepokój publiczny lub rozruchy wśród ludności”, co – w sytuacji oczywistego braku podstaw do stosowania tegoż środka zapobiegawczego – prowadziło do bezprawnego pozbawienia wolności pokrzywdzonych.

Biuletyny i ulotki sporządzane oraz kolportowane przez pokrzywdzonych nie zawierały fałszywych informacji godzących w gotowość obronną oraz mogących wzbudzić niepokój publiczny i rozruchy, a sprowadzały się wyłącznie do opisu realiów stanu wojennego w Polsce i prezentowały krytyczne komentarze odnoszące się do bezprawności działań ówczesnych władz. Były zatem wyrazem sprzeciwu pokrzywdzonych wobec sytuacji panującej w tym okresie w kraju i przejawem realizacji jednego z podstawowych i niezbywalnych praw obywatelskich jakim jest wolność słowa.

Rozpowszechniając opisane materiały pokrzywdzeni nie popełnili zatem przypisanych im przestępstw, a tym samym pozbawienie ich wolności było działaniem bezprawnym i stanowiło akt represji za głoszone wówczas poglądy nieprzychylnie władzom państwowym i partyjnym PRL.

Czyny zarzucone w akcie oskarżenia zostały opisane w art. 231 § 1 kk i art. 189 § 2 kk przy zastosowaniu art. 11 § 2 w zw. z art. 12 § 1 kk w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Akt oskarżenia poprzedzono skierowaniem do Sądu Najwyższego wniosku o uchylenie immunitetu. W dniu 29 stycznia 2024 r. Sąd Najwyższy wydał uchwałę o udzieleniu takiej zgody, w następstwie czego skierowano do Wojskowego Sądu Garnizonowego akt oskarżenia.

W dniu 10 marca 2025 r. Wojskowy Sąd Garnizonowy we Wrocławiu umorzył postępowanie karne wobec braku wymaganego zezwolenia na ściganie oskarżonego, uznając, że powyższe orzeczenie Sądu Najwyższego było obarczone wadą – za niewłaściwe uznał wydanie uchwały przez jednoosobowy skład sędziowski. Prokurator zaskarżył postanowienie Wojskowego Sądu Garnizonowego. W dniu 14 maja 2025 r. Wojskowy Sąd Okręgowy w Poznaniu uwzględnił zażalenie prokuratora i uchylił zaskarżone postanowienie.

Wyrokiem z dnia 23 stycznia 2026 r. Wojskowy Sąd Garnizonowy we Wrocławiu uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu czynów.

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)